

רע"פ 2868/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2868/16

כבוד השופט ס' ג'ובראן
פלוני

לפני:
המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בתל אביב-יפו מיום 21.3.2016 בעפ"ג
10150-02-16 שניתן על ידי כבוד השופטים: ד' ברלינר
- נשיאה, ג' קרא - סג"נ וא' נחליאלי-חיאט

בעצמו

בשם המבקש:

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו (הנשיאה ד' ברלינר, סגן הנשיאה ג' קרא והשופטת וא' נחליאלי-חיאט) בעפ"ג 10150-02-16 מיום 21.3.2016, במסגרתו נדחה פה אחד ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בתל אביב-יפו בת"פ 12867-11-10 מיום 21.12.2015.

ביום 6.4.2016 הגיש המבקש בקשת רשות ערעור, בה עמד על מצבו הבריאותי הקשה - באשר הוא סובל מבעיות נפשיות וגופניות, כשבראשן התפרצות מחלת טרשת נפוצה בתקופה האחרונה וכן ניתוח שעבר להסרת גידול סרטני באזור הראש. על כן, לעמדתו, על בית משפט זה להפעיל את מידת הרחמים ולהקל בעונשו.

לאחר שעיינתי בגזר דינו של בית משפט השלום, בפסק דינו של בית המשפט המחוזי ובבקשת המבקש, הגעתי

לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. לא שוכנעתי כי מדובר במקרה חריג המצדיק סטייה מההלכה הנוהגת, לפיה אין מעניקים רשות לערעור שני, אלא אם עולה טענה בעלת חשיבות כללית, בין משפטית ובין ציבורית (ראו ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיה) (13.7.1982) (להלן: חניון חיפה)) או אם ישנם שיקולי צדק ייחודיים בנסיבות המקרה (ראו: רע"פ 5066/09 אוהיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010)). בענייננו, בקשת רשות הערעור אינה מעוררת כל שאלה משפטית עקרונית או שיקולי צדק ייחודיים המצדיקים את קבלתה. עניינו של המערער כבר נדון בפני שתי ערכאות, וניכר כי העניקו משקל משמעותי ביותר למצבו הנפשי והרפואי והלכו לקראתו עד קצה גבול היכולת בעת גזירת דינו, ומכל מקום ידועה ההלכה כי טענות לעניין חומרת העונש אינן מקימות עילה למתן רשות ערעור, אלא במקרים חריגים של סטייה ניכרת ממדיניות הענישה (ראו: רע"פ 8722/15 תבנאס נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (24.3.2014); רע"פ 2275/15 אברמוב נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (5.5.2015)) – וברי כי המקרה הנוכחי אינו נמנה על אותם מקרים.

בנסיבות אלה אני רואה מקום לקבל את הבקשה והיא נדחית בזה.

ניתנה היום, י"ג בניסן התשע"ו (21.4.2016).

ש ו פ ט